

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206141
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4617206141.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti S.: A. M., nar. XX. XX. XXXX a V. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. N. M. XXX, obe zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: R. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. N. M. XXX, zast. Q.. Q. V., bytom A. A., N.. B. X a Z. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. N. M. XXX, zast. Mgr. Michaelou Zentkovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Martinská dolina 3252/64A, o návrhu matky na úpravu práva a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28. januára 2019 č. k. 1P/17/2017-286 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** s tým, že vyživovacia povinnosť otca trvá voči maloletému A. M. a maloletému V. J. od 01. 11. 2017 do 18. 12. 2018 a ročné výživné otca na maloletého A. M. za toto obdobie predstavuje sumu 1.608,71 eura a ročné výživné otca na maloletého V. J. za toto obdobie predstavuje 1.337,10 eura, ktorú súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške po 100 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloleté deti S. A. M., nar. XX. XX. XXXX a V. J., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky. Určil, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého A. M. sumou 170 eur mesačne a na maloletého V. J. sumou 150 eur mesačne, ktorú bude povinný platiť u oboch vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky od 01. 11. 2017. Zročné výživné otca za obdobie od 01. 11. 2017 do 31. 01. 2019 činí sumu 3.400 eur, ktorú súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 200 eur spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že tento je oprávnený stretávať sa s nimi každý párný víkend v čase od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., každý nepárny týždeň v stredu od 15.00 hod. do 17.00 hod., počas letných školských prázdnin od 15. 07. do 31. 07. a od 15. 08. do 31. 08. každý rok v čase od 9.00 hod. prvého dňa do 17.00 hod. posledného dňa, počas vianočných sviatkov každý párný rok v čase od 25. 12. od 15.00 hod. do 26. 12. do 17.00 hod. a každý nepárny rok v čase od 23. 12. od 15.00 hod. do 24. 12. do 17.00 hod., počas novoročných sviatkov každý párný rok od 31. 12. od 9.00 hod. do 01. 01. nasledujúceho roka do 15.00 hod. s tým, že otec je oprávnený prevziať si maloleté deti v určený deň a hodinu v mieste bydliska maloletých a po ukončení styku v určený deň a hodinu je povinný deti matke a na tom istom mieste odovzdať. Matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a tento mu umožniť. Rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu

trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 36 ods. 1, § 24 ods. 2, 4, 5, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine a uviedol, že účastníci spolu nežijú, ich manželstvo bolo medzičasom aj právoplatne rozvedené rozsudkom OS Topoľčany sp. zn. 10P/99/2017, ktorým boli upravené práva a povinnosti k maloletým deťom na čas po rozvode, ktorá úprava doposiaľ nie je právoplatná. Maloleté deti žijú s matkou v rodinnom dome v R., kde navštevujú ZŠ. Matka zabezpečuje každodennú starostlivosť o maloleté deti a v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Má kaderníctvo, jej príjem je 400 eur mesačne, poberá rodinné prídavky vo výške 47 eur mesačne. Otec uhrádza výživné 100 eur mesačne na obe deti od 12/2017. Matka má s deťmi bežné výdavky ako školské potreby, strava, hygiena, družina 4 eurá mesačne, obedy v škole po 25 eur mesačne na každé dieťa, cestovné do školy 0,60 centov denne na oboch. Mal. A. navštevuje robotický krúžok, za čo platí 35 eur na školský rok. S mal. A. navštevuje PhDr. Zitovú a MUDr. Vavrovú v Nitre, s čím sú spojené výdavky ohľadom cestovného. Otec zároveň uhrádza aj náklady spojené s bývaním matky a detí v rodinnom dome v R., čo je elektrina 135 eur mesačne, TV 12 eur mesačne, rozhlas 4,95 eura, voda 10 eur mesačne a smeti a dane 150 eur ročne. Je poberateľom dôchodku vo výške 1.000 eur mesačne. Býva v C. v byte s priateľkou, kde za nájom platí 200 eur mesačne. Ako vyplýva z pripojených rozhodnutí z trestných spisov tunajšieho súdu, otec maloletých detí bol trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/110/2015, právoplatným dňa 19. 12. 2015 uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka. O rok na to sa navrhovateľ znovu dopustil obdobného trestného činu a bol rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/19/2017 zo dňa 29. 03. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/24/2017 zo dňa 13. 06. 2017 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe a povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu. Súd mu tiež zakázal v skúšobnej dobe požívať alkoholické nápoje. Tunajší súd uznesením zo dňa 20. 10. 2017 vydal neodkladné opatrenie, ktorým otcovi zakázal vstup do rodinného domu, v ktorom rodina žila a zákaz priblížiť sa k matke na vzdialenosť menšiu ako 15 metrov. Tunajší súd uznesením zo dňa 17. 10. 2017 vydal neodkladné opatrenie, ktorým maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky. Konflikty medzi rodičmi mali negatívny vplyv aj na ich maloleté deti, najmä na staršieho syna A. M., ktorý musel byť hospitalizovaný na detskej psychiatrii Fakultnej nemocnice v Nitre, navštevoval Liečebno-výchovné sanatórium v Nitre od 04. 09. 2017 do 02. 03. 2018. Z lekárskeho posudku zabezpečeného v rozvodovom konaní PhDr. Gabriely Hollej, znalkyne v odbore psychológia, klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých vyplýva, že vzťah mal. V. voči otcovi i matke je vysoko pozitívny, považuje ich za najdôležitejšie osoby vo svojom živote, otca hodnotí pozitívnejšie ako matku, vyjadruje pozitívne postoje aj voči bratovi, celú rodinu vníma ako pre seba dôležitú, voči všetkým členom rodiny vyjadruje pozitívne postoje a lásku. A. je v postojoch voči jednotlivým členom rodiny kritickejší, pozitívnu citovú väzbu vyjadruje najmä voči matke, uvedomuje si jej starostlivosť o neho a brata. Keďže je vekovo starší, pamätá si viac na spolužitie s otcom, ktorého hodnotí skôr negatívne, ako osobu, ktorá doma vyvolávala hádky, pred ktorou mal on rešpekt až strach, pretože otec bol prísny vo výchove, vyžadoval disciplínu, trestal. Podľa znalkyne je pravdepodobnejšie, že toto dieťa tým, že si reálnejšie uvedomuje situáciu v rodine a vzájomné negatívne postoje rodičov, prispôsobuje svoje správanie i vyjadrovanie podľa situácie, s ktorým z rodičov aktuálne je. Oboch rodičov však vníma ako osoby, ktoré ho svojimi problémami zťažujú a obidvoch hodnotí ako príčinu konfliktov v rodine. Znalkyňa odporučila ponechať deti v starostlivosti matky a s otcom vytvoriť pravidelný kontakt, ktorý by zohľadňoval potreby detí, rešpektoval ich školské povinnosti aj mimoškolské aktivity. Z obsahu spisu a zistení znalkyne vyplýva, že matka doteraz zabezpečovala každodennú starostlivosť o deti vo väčšej miere ako otec a zvládala ju relatívne primerane. Otec si vytvoril nový partnerský vzťah, nebýva v blízkosti detí. Záverom znalkyňa konštatovala, že rodičia svoje partnerské nezhody a problémy prenášajú na svoje deti, čo spôsobuje výraznejšie psychické problémy najmä u mal. A.. Z toho dôvodu by bolo veľmi vhodné realizovať psychoterapeutické vedenie rodičov a pravidelne kontrolovať situáciu v rodine. V súčasnosti sa rodičia zameriavajú viac na negatíva druhého z partnerov, čo zvyšuje napätie

v ich vzťahu a problém sa následne prenáša aj na deti. V prípade, že rodičia nedospejú k vzájomnej dohode a nebudú ochotní pracovať na zlepšení vzájomných vzťahov a nebudú rešpektovať potreby detí, znalkyňa doporučila zväziť realizáciu návrhu kolízneho opatrovníka zo dňa 02. 03. 2018 o dočasnom umiestnení detí mimo starostlivosť rodičov do neutrálneho prostredia. Po vykonanom dokazovaní bolo preukázané, že rodičia spolu nežijú a je medzi nimi dlhodobý negatívny, až nepriateľský vzťah, ktorý má negatívny vplyv aj na ich maloleté deti. Medzi rodičmi dochádzalo k častým konfliktom, hádkam, fyzickému napádaniu, čo vyústilo až do opakovaného trestného stíhania a následného odsúdenia otca pre trestný čin, ktorého sa dopustil na svojej manželke - matke maloletých detí. Takéto spolužitie rodičov nebolo v záujme maloletých detí, ktoré boli svedkami ich konfliktov, čo napokon vyústilo až do hospitalizácie mal. A. na detskej psychiatrii. Súd zveril maloleté deti do starostlivosti matky, pretože je to v ich najlepšom záujme, matka sa doposiaľ o deti riadne stará a bolo tomu tak aj v minulosti. Zároveň súd rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. S prihliadnutím na zárobkové a majetkové možnosti a schopnosti rodičov, vek a odôvodnené potreby maloletých detí, určil súd otcovi vyživovaciu povinnosť na mal. A. v sume 170 eur mesačne a na mal. V. v sume 150 eur mesačne od 01. 11. 2017, preto vzniklo otcovi zročné výživné od 01. 11. 2017 do 31. 01. 2019 v sume 3.400 eur, ktoré mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 200 eur spolu s bežným výživným. Zo sumy zročného výživného za celé uvedené obdobie (4.800 eur) súd odpočítal sumu, ktorú od 12/2017 do 01/2019 otec na deti uhradil, teda 1.400 eur, zročné výživné je teda v konečnej sume 3.400 eur. Zároveň súd upravil styk otca s deťmi tak, ako je uvedené vo výroku V. tohto rozsudku, pričom ho súd považuje za dostatočný na zachovanie kontaktu detí aj s tým z rodičov, s ktorým nežijú deti v spoločnej domácnosti. Návrh otca prednesený na poslednom pojednávaní, na ktorom sa zúčastnil a ktorým žiadal zveriť deti do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, súd nepovažoval za dôvodný, pretože nie je v záujme maloletých detí. Otec býva C. u svojej priateľky, deti bývajú v V. N. M., čo je časť obce R., kde navštevujú základnú školu, vzdialenosť medzi miestami bydliska detí a otca je približne 60 kilometrov. Ďalším dôvodom, prečo súd považoval návrh otca za nedôvodný, je tá skutočnosť, že deti sa po rokoch konfliktov potrebujú stabilizovať a žiť v jednom stabilnom rodinnom prostredí. Navyše, mal. A. podľa posledného vyjadrenia matky začína opäť aktuálne odmietať stretávanie sa s otcom. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec vo výrokoch I., III., IV. a V., namietajúc, že vychádzajú z neúplného, čiastočne nesprávneho, nedostatočného a nedôsledného vyhodnotenia aktuálnych, objektívne existujúcich reálnych podmienok a predpokladov potrebných na zabezpečenie riadnej starostlivosti a všestrannej výchovy a ochrany maloletých detí zo strany matky a zo strany otca. Napadnuté výroky poškodzujú rodičovské práva otca, zabraňujú mu v plnení povinností voči jeho maloletým deťom a značným spôsobom poškodzujú práva maloletých detí. Výrokom IV. súd prekročil žalobný návrh, čím porušil ustanovenie § 216 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorého je súd viazaný návrhom žalobcu. Napadnuté výroky sú v rozpore s príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine, v rozpore s príslušnou judikatúrou, ktorá upravuje práva a povinnosti druhého rodiča, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti. Poukázal pritom na rozhodnutie KS v Košiciach sp. zn. 7CoP/67/2017. Súd vychádzal z toho, že manželstvo medzi účastníkmi bolo právoplatne rozvedené. Súd mal správne uviesť, že manželstvo bolo rozvedené dňa 19. 12. 2018, a teda výrok o zročnom výživnom nie je v súlade so zákonom. Súd uviedol, že vychádzal z toho, že matka zabezpečuje každodennú starostlivosť o maloleté deti a v jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky. Toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Kolízny opatrovník po opakovaných sťažnostiach zo strany otca a ich preverení dospel k záveru, že matka, ktorá mala deti zverené na základe neodkladného opatrenia, je potrebné ich odňať a umiestniť do ústavnej starostlivosti, pričom súd návrh kolízneho opatrovníka zamietol. Nesúhlasil s tým, že konflikty medzi rodičmi mali negatívny vplyv na maloleté deti, najmä na staršieho syna A. M., ktorý musel byť hospitalizovaný v detskej psychiatrickej nemocnici v N.. Pred nariadením neodkladných opatrení zo strany súdu u maloletých detí neboli zaregistrované žiadne psychické problémy a nebola potrebná žiadna hospitalizácia maloletých detí na psychiatrii. Počas prítomnosti otca v domácnosti a v rodine všetky problémy medzi maloletými deťmi a matkou a maloletými deťmi vyriešil otec bez potreby volať políciu a bez potreby umiestňovať maloleté deti na psychiatrii. Výrok o úprave styku je v rozpore s odporúčením kolízneho opatrovníka a v rozpore s odporúčením súdom určenej znalkyne PhDr. Gabriely Hollej. Úprava styku v priebehu týždňa nie je podľa jeho názoru dostatočná. K výživnému uviedol, že do augusta 2018 si plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uhrádzal všetky náklady spojené s užívaním rodinného domu, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve a kde žila matka spolu s deťmi a zároveň prispieval na výživu sumou 50 eur na každé dieťa a priebežne im kúpoval školské potreby a veci osobnej spotreby a vozil ich jeho autom. Súd

opomenul uviesť a zohľadniť skutočnosť, že počas pobytu otca v USA v mesiaci august 2018 mu bol poskytnutý predčasný invalidný dôchodok vo výške 1.300 USD, teda 1.140 eur a zároveň v rovnakej výške 1.140 eur bol poskytnutý pravidelný mesačný príspevok aj na maloleté deti. Nebral do úvahy skutočnosť, že uvedené finančné prostriedky boli otcovi vyplatené späť od februára 2018 a rovnako mali byť späť vyplatené od februára 2018 aj maloletým deťom, ale vyplatenie úmyselne marí matka. Tieto prostriedky by plne postačovali nielen na vykrytie potrieb maloletých detí, ale aj na prípadné úspory založené v prospech maloletých detí pre ich budúce potreby. Uvedené správanie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto tento výkon práv zo strany matky v žiadnom prípade nemôže požívať právnu a ani súdnu ochranu. Z uvedených dôvodov by mu malo byť výživné určené v sume 1 euro, nakoľko matke výživné vo výške 1.140 eur poskytnuté z USA pokryje všetky náklady potrebné na starostlivosť o maloleté deti. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že s rozsudkom súdu prvej inštancie sa stotožňuje a považuje ho za vecne správny, zodpovedajúci vykonanému dokazovaniu a je v najlepšom záujme maloletých detí. Dôvody odvolania otca považuje za nedôvodné a účelové. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní zväzil všetky okolnosti prípadu. Poukázala na vyjadrenie mal. A., ktorý sám vyjadril vôľu žiť s matkou, nakoľko ju vníma ako osobu, ktorá sa od malička o nich s bratom starala a v prevažnej miere zabezpečovala ich potreby, čo súd prvej inštancie plne rešpektoval a prevzal do svojho rozhodnutia, vzhľadom na princíp najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Tvrdenia otca, že deťom zakazuje a znemožňuje komunikáciu s otcom a odmieta mu poskytnúť akékoľvek informácie o deťoch sa nezakladajú na pravde. Po incidente na konci roka 2018 u otca, keď mal maloleté deti v jeho osobnej starostlivosti, nad rámec styku určeného neodkladným opatrením, sa tieto vrátili od neho na vlastnú žiadosť predčasne, rozrušené a od tohto incidentu mal. A. asi po dobu jedného mesiaca úplne odmietal stretávať sa s otcom, napriek jej výchovnému pôsobeniu. Od tej doby otcovi umožňovala širší styk ako bol určený neodkladným opatrením, po dohode s otcom a podľa povinností a záujmov mal. detí, avšak otec jej deti nevracal v dohodnutom čase. O všetkom informovala kolízneho opatrovníka, o čom sú záznamy, ktoré žiadala, aby si súd zabezpečil. Následne si otec začal svojvoľne vyzdvihovať mal. deti zo školy, bez oznámenia jej o tejto skutočnosti. Otec nerešpektoval rozhodnutie súdu. Týmto traumatizuje aj samotné deti, ktoré nevedia nájsť stabilitu, čo nie je v ich najlepšom záujme. Otec v tom čase opakovane zobral mal. A. na pohotovosť k lekárovi, ktorému predostrel vymyslené zranenia a potom išiel aj s mal. A. na ňu podať trestné oznámenia. Žiadala pripojiť trestný spis OR PZ Topoľčany pod ČVS: 93/2019, ktoré je voči nej vedené. Uviedla, že rozhodnutie súdu v plnom rozsahu rešpektuje judikát, na ktorý otec poukázal. K správaniu mal. A. uviedla, že jeho správanie bolo problémové práve kvôli narušeným vzťahom medzi ním a otcom, kedy bol ako starší zo súrodencov často prítomný a viac si pamätá ich fungovanie s otcom, kedy sa často hádali, bol tiež svedkom agresívneho a násilníckeho správania otca voči nej, za ktoré bol otec následne opakovane odsúdený, a ktoré má mal. A. tendenciu po ňom opakovať. Jeho porucha správania je viazaná na vzťahy v rodine. K spôsobu riešenia konfliktov otcom uviedla, že skončili jeho opakovanými odsúdeniami za trestnú činnosť páchanú na jej ako matke za prítomnosti maloletých detí alebo tým, že otec porozbíjal domácnosť a museli bývať u príbuzných. Uviedla, že po odchode otca zo spoločnej domácnosti sa o deti stará výhradne ona, čo je už takmer rok a pol. Tvrdenia otca o jej nespôsobilosti zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti je vykonštruované a nezakladá sa na pravde. Ako matka zabezpečuje každodennú starostlivosť o maloleté deti so všetkým, čo k tomu patrí, trávi s nimi voľný čas, pripravuje sa s nimi do školy, navštevuje príbuzných a súčasne sa snaží zabezpečovať chod rodiny po finančnej stránke, nakoľko otec prispieva len sumou 50 eur na každého. Prácu si prispôsobuje potrebám detí. Otec poberá dôchodok z USA vo výške približne 1.200 eur mesačne, ktorý mu bol priznaný od februára 2018. Náklady na mal. A. sú 250 eur a na mal. V. 230 eur mesačne. Príspevok na výživné na maloleté deti z USA nie je poskytovaný a v prípade, ak by poskytovaný bol, na plnenie vyživovacej povinnosti je povinný rodič dieťaťa. Tvrdenie otca, že svojím konaním marí poskytnutie tohto príspevku popiera. Stanovená výška výživného je preukázaná vykonaným dokazovaním a odôvodnená schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi otca a súčasne aj odôvodnenými potrebami maloletých detí. Navrhla, aby odvolací súd zaviazal otca zaplatiť matke plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že

napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola úprava práv a povinností rodičov k mal. A. M., nar. XX. XX. XXXX a mal. V. J., nar. XX. XX. XXXX. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloleté deti matke, určil, že maloleté deti budú zastupovať a spravovať ich majetok obaja rodičia, rozhodol o vyživovacej povinnosti otca a zročnom výživnom k maloletým deťom, upravil styk otca s maloletými deťmi a rozhodol o trovách konania. Aj keď otec uviedol, že výrok II. napadnutého rozsudku odvolaním nenapáda, tento výrok je závislý od výroku o zverení maloletých detí do starostlivosti niektorého z rodičov, preto odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V danej veci je predmetom konania úprava práv a povinností rodičov k mal. A. M., nar. XX. XX. XXXX a mal. V. J., nar. XX. XX. XXXX na čas do rozvodu manželstva rodičov maloletých detí. Odvolací súd zistil, že ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 19. 12. 2018, pričom už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku právoplatnosť rozvodu ich manželstva konštatoval, preto je nesprávne, ak výrok o vyživovacej povinnosti otca neohraničil dňom právoplatnosti rozsudku a k tomuto dňu aj nevypočítal zročné výživné, a to samostatne na každé z maloletých detí, keďže táto úprava bude platiť len do rozvodu manželstva rodičov maloletých detí, pričom od právoplatnosti rozvodu manželstva rodičov maloletých detí bude platiť úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom, stanovená v konaní o rozvod manželstva. Táto skutočnosť bola dôvodom na zmenu napadnutého rozsudku, aj keď v základe je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne.

9. Čo sa týka výroku o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, zastupovania maloletých detí a úpravy styku, v týchto výrokoch sa odvolací súd s napadnutým rozsudkom plne stotožňuje a na tieto odkazuje. Na doplnenie dodáva, že keďže doposiaľ zabezpečovala každodennú starostlivosť o deti matka vo väčšej miere ako otec, pričom ju zvládala primerane, rozhodnutie o zverení detí do jej starostlivosti považoval odvolací súd za správne a odvolacie dôvody otca za nedôvodné, pričom ešte dodáva, že keďže ide o rozhodovanie za dobu minulú, ani zmena rozhodnutia odvolacím súdom by fakticky na situácii nič nezmenila. Rozsah styku otca s deťmi bol stanovený správne a v dostatočnom rozsahu, takáto úprava súdom nepoškodila rodičovské práva otca, nezabránila mu v plnení povinností voči jeho maloletým deťom a nedošlo ani k poškodeniu práv maloletých detí. Vzhľadom k tomu, že ide už o dobu minulú, bez reálneho dopadu takéhoto rozhodnutia, ďalšie dôvody na potvrdenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd nepovažuje za potrebné dopĺňať.

10. Čo sa týka výroku o výživnom a zročného výživného, keďže manželstvo rodičov maloletých detí bolo právoplatne rozvedené dňom 19. 12. 2018, odvolací súd upravil obdobie, za ktoré je otec povinný výživné na maloleté deti platiť, pričom s výškou výživného určenou súdom prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a považuje ju za primeranú odôvodneným potrebám maloletých detí a možnostiam a schopnostiam rodičov, preukázaných vykonaných dokazovaním. Z tohto dôvodu potom upravil aj výšku zročného výživného, a to na každé dieťa samostatne, pričom zročné výživné otca na mal. A. M. za obdobie od 01. 11. 2017 do 18. 12. 2018 predstavuje sumu 1.608,71 eura (13 mesiacov x 170 eur + 98,71 eura za december 2018 - 14 x 50 eur zaplatené otcom) a zročné výživné otca na mal. V. J. za toto obdobie predstavuje sumu 1.337,10 eura (13 mesiacov x 150 eur + 87,10 eura za december 2018 - 14 x 50 eur zaplatené otcom), ktorú súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške po 100 eur na každé dieťa spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom strany výhody splátok. Určiť zročné výživné a splátku výživného na každé dieťa samostatne bolo potrebné aj z dôvodu prípadnej vykonateľnosti napadnutého rozsudku. K dôvodom odvolania otca v tejto časti odvolací súd dodáva, že mesačný príspevok na maloleté deti z USA ešte deťom nie je vyplácaný, preto ho súd nemohol zohľadniť. Aj keby tieto prostriedky postačovali na vykrytie potrieb maloletých detí, vyživovacia povinnosť rodičov má prednosť, takže výšku týchto prostriedkov by súd pri určení výživného zohľadnil, prípadne by uložil povinnosť

matke odkladať ich deťom na ňou zriadené účty, avšak toto by prichádzalo do úvahy až v prípade, ak by tieto prostriedky boli vyplácané, čomu tak zatiaľ nie je. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).